

Седемдесет и седма глава

Миро, Драгица и Иво Жупан влизат в клуба на базата на влечугоподобните. Осветлението не е ярко и се чува музика от земна радиостанция.

- Ето, това е музика – обяснява Миро на Иво Жупан.
- В момента звукът не е усилен. Виждаш, че може да се слуша и така.

- Сигурно ще ми се наложи да свиквам – казва Иво Жупан. - Ако на Алтре Мунс не се оправят нещата, сигурно ще ми се наложи да поостана малко на Земята.

В този момент идва Монти Кол. Той поглежда към Иво Жупан и пита:

- И той ли ще дойде с вас в Загреб?

- Няма къде да иде – вдига рамене Миро. - Ти имаш ли някаква друга идея?

- Не – отговаря Монти Кол, - но в Загреб мога да му помогна да си намери работа и жилище.

- Така ли? - радва се Иво Жупан. - А как ще ме вземат на работа? Разбрах, че на Земята имало значение нещо, което наричат „особна изказница“ (лична карта).

- Няма да ми е трудно да ти намеря истинска – казва Монти Кол. - Един приятел се връща на Мундо Майс и личната карта няма да му трябва повече. Има и куп други документи, които ще ти трябват на Земята.

- Не е ли само този? - чуди се Иво Жупан.

- Не – клати глава Монти Кол. - Трябва ти паспорт, за да пътуваш до други държави, трудова книжка, за да постъпиш на работа, здравна книжка, за да отидеш на лекар, военна книжка, за да докажеш, че си участвал във войната и още други документи.

- Да доказвам, че съм участвал във войната ли? -
ококорва се Иво Жупан. - Ама тези земляни наистина са
странни хора.

- Меко казано – съгласява се Монти Кол.

- И кой е този приятел? - пита Миро.

- Ами аз – скромно казва Монти Кол.

- Значи напускаш Земята? - гледа го учудено

Драгица.

- Да – потвърждава Монти Кол. - Ще трябва да се
заема с някои неща на Мундо Майс. Блатор ми се оплака,
че във фирмата му цари голяма бъркотия и служителите му
се убиват да крадат. Ще трябва да им стегна малко юздите
и да поостана известно време там. Ако ми се наложи да се
върна на Земята, ще си уредя други документи.

Монти Кол изважда от джобовете си една купчина
документи и започва да ги дава един по един на Иво
Жупан.

- Ще се казваш Горан Планинец – казва Монти Кол.

- Ето, това са лична карта, паспорт, трудова книжка,
здравна книжка, военна книжка. Има няколко дебитни и
кредитни карти, с тях можеш да си купуваш неща. Ще ти
копирам на нетбука един файл с пълна информация.

Иво Жупан му благодари и прибира документите.

- Та, сега по въпроса – казва Монти Кол и гледа
Драгица. - Отдавна се мъчех да се свържа с теб, но
бюрократите от управата на Алтре Мунс не ми даваха
информация, за да те откроя.

- Не ми е ясно – поглежда го Драгица право в очите,
- какво всъщност искаш да кажеш.

- Цялата работа тръгва от първата мисия на Винко
Станс – започва да обяснява Монти Кол. - Той се връща в
миналото и бръква в деенката на едно влечуго. Мисли си,
че по този начин ще направи така, че в бъдещето на власт

ще дойде прядядо му Кларо Гмиз.

- Че нали той щял да спечели изборите? - пита Драгица.

- В това е проблемът – клати глава Монти Кол. - Използва пътуване във времето и промени в миналото за лична облага.

- И как можеш да го докажеш? - пита Драгица.

- Много трудно ще бъде, защото се очаква скоро Кларо Гмиз да вземе властта на Мундо Майс и Винко Станс става неуязвим.

- Изобщо не мога да ви разбера интригите – махва с ръка Драгица. - И какво постига Винко Станс?

- По този начин неговото семейство ще управлява един огромен съюз от планети – продължава обясненията си Монти Кол. - Не разбираш ли, че от това има много голяма изгода?

- А ти какво искаш от мен? - пита Драгица.

- На Мундо Майс сега има предизборна кампания – обяснява Монти Кол. - Ако някой успее да попречи на Кларо Гмиз да вземе властта, то Винко Станс ще остане със слабо влияние. Няма кой да го финансира за повече пътувания във времето. Дядо му не се интересува от политика и може да го води само на търговски пътувания, при които вероятността да попадне там, където му се иска, е много малка. Блатор си прави сметка и няма да прави излишни разходи за енергия, за да удовлетвори капризите на внука си. Но иначе те са в много добри отношения.

- Нищо не разбрах досега – започва да става нетърпелива Драгица.

- Ти имаш изключителни способности – казва Монти Кол. - Всеки те иска на своя страна, защото можеш да контролираш съвета на велможите.

- Добре, това ми го разправяха вече – Драгица е още по-нетърпелива. - Ти какво искаш?

- Да накараш съвета на велможите да избере Репта Бун – изплюва камъчето Монти Кол.

- И защо него? чуди се Драгица.

- Защото има подобна платформа – обяснява Монти Кол, – но не е от семейството на Кларо Гмиз.

- И това само защото имаш някакви търкания с Винко Станс? - недоумява Драгица.

- Не – отговаря Монти Кол. - С него нямам абсолютно никакви търкания. Просто искам да го спра, защото се самозабрави. Мисли си, че да променяш времевите линии е някаква игра. Увлякъл се и трудно може някой да го спре. А в най-лошия случай, ще работя за него във фирмата на Блавор.

- Странни хора били земляните – Драгица все още не може да разбере замисъла ма Монти Кол. - А вие от Алтре Мунс не сте ли?

- Тук няма нищо лично – обяснява Монти Кол. - Казах ти, че искам да спра Винко Станс, докато не е направил още по-голяма бъркотия.

- Добре – казва Драгица, - а той какво би поискал от мен?

- Мисля, че нищо – отговаря Монти Кол. - Просто иска да си под негов контрол, в случай, че му потрябва помощ. Иначе, някой може да му развали плановете.

- Струва ми се, че той обясняваше нещо друго – колебае се Драгица.

- Какво? – пита Монти Кол.

- Че ние с Миро трябва да попречим на влечугоподобните със своите способности – отговаря Драгица.

- Значи не е друго – клати глава Монти Кол. - Както

ти казах, Винко ще поиска да попречиш на съвета на велможите да избере Репта Бун, за да е сигурен, че Кларо Гмиз ще има абсолютно мнозинство и че няма да бъде оспорвана властта му през следващите десет години. Това ще е достатъчно за Винко Станс да си осигури безпрепятствено пътуване във времето и нови разбутвания на времевите линии.

